

Undersøgelse med alle de bekjendte Ulemper og Besværigheder for den Paagældende, en Undersøgelse, som efter al Sandsynlighed ganske anderledes vil blotte hende, ganske anderledes maa bringe Forstyrrelse i hendes Familieforhold og alle andre Forhold, selv om en saadan Undersøgelse maatte føre til det Resultat, at hun ikke kan findes skyldig. Det er meget haardere mod en Kvinde saaledes strax at begynde en kriminel Undersøgelse mod hende paa den blotte Mistanke, end at forlange, at Politiet, naar det har vel at mærke en bestemt Mistanke imod hende, først skal afdøre hende, og kun, naar det viser sig, at hun ikke retter sig efter en saadan Advarsel, skal stride ind imod hende. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem sagde, at han var villig til at lade § 3 i sit Lovforslag gaa ud, om det skulde være; men i saa Henseende kan jeg til Dels henholde mig til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Falkenstjerne); det er mig ikke muligt at forstaa saa forskellige Standpunkter. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem (Tang) havde sluttet sig til det Lovforslag, vi Andre havde indbragt, og som dog vistnok slaar ned paa et Hovedpunkt, og jeg tror, at naar det ærede Medlem ikke har villet gjøre det, har han ikke noget Bifald i saa Henseende i den Opinion, der gjør sig gjældende udenfor denne Sal, eller hos dem, der staa i Spidsen for og have forsøgt at danne denne Opinion. Det vil nemlig erindres, at de mange Andragender, som for lang Tid tilbage ere komne ind til Thinget om dette Muliggende, netop vare rettede imod den offentlige Prostitution, vare rettede paa Afstæffelsen af den offentlige Prostitution (Tang: Og dens Tilbehør). Det var imod Prostitutionen, at de vare rettede, og jeg ser, at Formanden for Foreningen imod lovbestyttet Uædelighed i en Artikel i Morgenbladet for 8de Februar altsaa for saa Dage siden, en Artikel, jeg har her i min Haand, ogsaa tager Ordet for, at man, i det Mindste foreløbig, som han udtrykker sig, retter sine Bestræbelser imod den lovbestyttede Uædelighed, idet han mener „i dette Punkt at kunne gjøre Regning paa at faae Alle med, hvis Dine det kunde lykkes os at aabne for den offentlige Prostitutions fordærvelige Virkninger, medens det er at vente, at der i Opfattelsen af de andre til Sædelighedens Fremme hørende Spørgsmaal vil gjøre sig saa mange forskellige Meninger gjældende, at de vanskelig kunne forenes“. Og han siger dette i Samklang med den øvrige Bestyrrelse for den Forening, der har gjort sig til særlig Opgave at virke for denne Sag. Den synes saaledes at være enig i,

at man nu i det Mindste til en Begyndelse maa rette sit Hovedmærke paa Afstæffelsen af den offentlige Prostitution og foreløbig lade de andre Spørgsmaal, om hvilke der, som han forudsætter, ikke saa let kan staffles Enighed, hvile, indtil man faaer ordnet dette store Hovedspørgsmaal. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) heller ikke hos dem, der udenfor denne Sal særlig have stillet sig i Spidsen for Bestræbelser vedrørende denne Sag, finder Medhold i det Standpunkt, han har indtaget. Jeg tror, at han derimod vilde have fundet Medhold hos dem, dersom han var gaaet samme Vej som vi Andre, og saa havde det endda været ham forbeholdt senere, naar der var naaet Noget ad denne Vej, at gaa videre, dersom han skulde finde Anledning dertil, og naar noget Saadant vilde være opnaaeligt. Det er kun disse Bemærkninger, hvortil jeg har fundet Anledning, idet jeg slutter med, hvad jeg begynder med, at jeg i og for sig høit paastømmer det ærede Medlems store og velmente Interesse for denne Sag, men at jeg tror, at den fører ham lidt videre, end Sagens Bemærkninger baade i og udenfor denne Sal for Dieblisset finde ønskeligt.

Sæther: Det er vistnok gaaet flere af de nyvalgte Medlemmer, som det er gaaet mig, at de have sølt sig noget stufede her i Salen, thi medens jeg havde ventet, at Grundtonen i hele Oppositionen vilde have været inderlig, smertelig Sorg over, at Magten er jat i Rettenes Sted, og et alvorligt Forsøg paa virkelig i Fællesskab at bekæmpe Ulovligheden med alle de Midler, der staa til Raadighed, forekommer det mig, at Oppositionen har altsor meget bekæmpet hinanden indbyrdes i Stedet for at vende sine fælles Raaben imod Ulovligheden. Saaledes staaer det for mig. Skal en virkelig Sammenslutning ske, maa der gjøres et ærligt og alvorligt Reformarbejde. Fler-tallet har jo sat Forhandling paa sin Fane, og jeg tør nok forsikre, at vi, der høre til det rene Venstre, ogsaa ville en alvorlig saglig Forhandling, om vi end ganske vist ikke nære saa meget Haab om, hvad der i den Retning kan udrettes under dette Ministerium, at vi derfor paa nogen Maade skulde ville gaa til Side for det provisoriske Uvæsen uden at slaa det ned. Hvad nu det foreliggende Lovforslag angaar om Ophævelsen af den offentlige Prostitution, tror jeg, at netop det egner sig ganske særlig til at samle hele Oppositionen, thi dette, at Staten sætter sit Stempel paa Uædeligheden, har vakt Forargelse trindt omkring blandt Tusinder og atter Tusinder af danske